

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ

w WILNIE V. S. 24 LISTOPADA 1800 ROKU W SOBOTĘ.

z Petersburga V. S. 9. Listopada.

Uwolniony dawniej od służby Generał Lieutenant Essen i znowu przyjmuje się do niej; będzie Szefem regimentu muszkietyerów przedtym Dezerwe; Generał Maior Dezerwe umieszcza się w regimentu leibgardyjskiego batalionie Następcy Tronu ALEXANDRA. Oddalony od służby Generał Maior Graf Razumowski, teraz do niej przyięty, umieszcza się w regimentu leibgardyjskiego batalionie Wielkiego Xiążęcia MIKOŁAJA. Garnizonowego regimentu Graffa Liwena Maior Rembielnicki naznaczony Komendantem batalionowym w Niżnym Nowogrodzie; tegoż regimentu Maior Popow uwalnia się od służby. Garnizonowego regimentu Markłowskiego 2 Podpółkownik Bestuzew Półkownikiem został. Regimentu garnizonowego Markłowskiego 1 Maior Apostoliw otrzymał rangę Podpółkownika. Regimentu muszkietyerów Tynkowa Podpółkownik Masnow naznaczony onego Kommandantem. Szef regimentu garnizonowego Półkownik Putyłow na własną prośbę uwalnia się od służby, z rangą Generał Maiora, pozwoleniem noszenia mundur, i pensją połowy gaży według stopnia regimentu jego Szefostwa wakować będzie; Maior onego Kuzmiszczew uwalnia się od służby Podpółkownikiem.

Przyjmują się do służby z przywróceniem starszeństwa w dawniejszej randze: bywsi artylleryi Generał Maior Siewers do batalionu artylleryjskiego leibgardy. Półkownik Burnaszew do półku dragonii Xiążęcia Eugeniusza de Wurtemberg; Podpółkownik Czogłakow do regimentu muszkietyerów Sukowa; Maior Berhr do półku kirassyerów Xiążęcia Romanowskiego Ładyżeńskiego; Stabs Rotmistrz Owsiany, Kornet Krzykowski do półku Xiążęcia Ratiewa. Półkownik Łoman, Maior Wasilew oddaleni od służby dymisją otrzymali. Uwolnionemu od służby Generał Lieutenantowi Gotowickiemu naznaczona pensja połowy gaży według rangi. Szef półku Kawalergardzkiego Generał Maior Uwarow otrzymał stopień Generał Lieutenanta. Półkownicy zostają Generał Maiorami: Szef półku huzarskiego Hlebow; półku leibhuzarskiego Bołotnikow naznaczony Szefem półku Tatarów dawniej Baranowskiego 1; Szef półku Czuhajewskiego Hładkow. Szef Tatarskiego półku Generał Lieutenant Baranowski i dla choroby uwalnia się od służby z mundurem; półku jego Półkownik Ułan i dla słabości zdrowia i podeszłego wieku z rangą Generał Maiora i mundurem; tegoż półku Podpółkownik Baranowski 2 z mundurem.

Podpółkownicy zostają Półkownikami: półku huzarów Witgensteina Bibikow; huzarów Boreczgowa Stranow i Budaiew. Maiorowie Podpółkownikami: Tatarów Bołotnikowa Ułan 4.; huzarów Kiszynskiego Dobrowolski; huzarów Hlebow Ostafiew, Saba; leibhuzarskiego półku Rotmistrz, Skorulski Półkownikiem. Uwalnia się od służby na własną prośbę Tatarów Bołotnikowa Maior Ułan 5. z rangą Podpółkownika i mundurem. Półkownik Ilin, Maior Szewandyn uwolnieni dawniej od służby, teraz do niej przyięci. Fligel Adjutant Podpółkownik Tolbuchin umieszcza się w półku leibkirassyerów J. I. M. Tayny Konsyliarz Senator Chrapowicki uwalnia się od obowiązków; na miejscu

jego będzie członkiem Ekspedycyi ekonomiczney Opieki cudzoziemców, i gospodarstwa wiejskiego Ober-Prokurator Puszczyn. Aktualny Stanu Konsyliarz Makarow, wyniesiony na stopień Taynego Konsyliarza, zasiadać będzie w 4. Departamencie Senatu. Półkownik Kulznikow, dziś Kolleski Konsyliarz będzie Prokuratorem Collegium Gorniczego, Podolskiego Sądu Głównego Prezydent Orłowski, Białoruskiego Szadurski zostają Stanu Konsyliarzami. Jarosławski Gubernator Cywilny Tayny Konsyliarz Aksakow uwalnia się od obowiązków z rangą Aktualnego Taynego Konsyliarza, i pensją gaży zupełney; miejsce jego zastąpi Generał Lieutenant dziś Tayny Konsyliarz Aksakow. Wojenny Konsyliarz Obolianinow, teraz Aktualny Stanu Konsyliarz będzie Nowogrodzkim Gubernatorem Cywilnym. Wice Gubernatorowie: Tambowski Pawłow, Pskowski Bibikow, Wiatski Zawarycki, Smoleński Bezobrazow, zostają Stanu Konsyliarzami. Mińskim Wice Gubernatorem naznaczony Kolleski Konsyliarz Sokołowski. Jarosławski Gubernator Cywilny Aksakow, jako Generał Lieutenant członkiem będzie Collegium wojennego.

Generał Prokurator donosi Białoruskiej Obywatelce wdowie Judyckiej skarżącey się na zięci Dernałowicza i Marszałka Chlewińskiego, iż bezprawnie przywłaszczyli sobie opiekę nad nią i córką bez dawania rachunku; tudzież na bywłą Mohilewską Izbę Cywilną i Rządzący Senat, że nie dali jej opieki; pokazało się, iż jeszcze r. 1792. Izba Cywilna na miejsce pomienionych opiekunów według iey żądania drugich wyznaczyła, co wolnością dowodzenia pretensyi u pierwszych; co Senat potwierdził sprawiedliwie; zatym nowej prośby którą teraz podaje, roztrząsać nie ma potrzeby.

z Wiednia 22 Listopada.

Prawie wszystkie Comitaty Węgierskiego Królestwa zakończyły wielkie dzieło uzbrojenia popołitym fuszeniem swoich mieszkańców; ostatnia Kongregacya odprawila się w Kreutz mieście Croacyi, gdzie postanowiono uzbroić i do obozu odesłać 227. żołnierzy jezdnych, 720. piechych. Jedną po drugiej dywizye Insurgentów zgromadzała się do wytkniętych obozów na wojskowe ćwiczenia; nie słyszemy, aby dotąd którakolwiek wystąpiła z granic krajowych, czekając podobno rozkazów od rady wojenney, które nie wprzód wydane będą, aż zgini nadzieja pokoju. Podobney gorliwości dają dowód inne prowincye; w Czechach liczymy zbroyonych ochotników 20. tysięcy, 10. tysięcy w Morawii; tamże ma być jak nayrychlezy uzbrojony korpus 4. tysięcy strzelców. Pogłoska nie ustaje, iż Arcy Xiążę Karol obęymie główną kommandę wojsk Cesarskich, jako Generalissimus; przywilej na tę dostojność w stanie militarnym naywyższą już się podobno znajduje w kancelaryi wojenney. Ponieważ dla Węgierskich Insurgentów w Oedenburgu i Stadt am Anger założono niebezpieczne magazyny, wstrzymany został przez to samo wywóz wszelkiej żywności za granice Królestwa; nie trzeba więc szukać inney przyczyny, dla czego teraz w mieście naszym wielka jest na wszystko drożyzna.

Od Graffa de Cobenzl przybyło już gońców kilku; nie przecie Dwór nie ogłosił, oprócz grzechności przez Francuzów zachowanej w przyzięciu Pości; ciekawa zaś publiczność chce wszystko zgadywać; według tej rozumienia Cobenzl u pierwszego Konsula wyiednał neutralność dla Toskanii; my zaś wiemy przeciwnie, że nieprzyjaciół z podobnego Xięstwa ustępować nie chce; 22 millionów kontrybucyi na samym wstępie narzucił, niezmiernie magazyny zbożowe przez Anglików założone w Liwerpie obrócił na swój pożytek, mieszkańców rozbroił; i wszelką do powtórnego powstania odwołim sposobność. Z drugiej strony Austriackie woyska pod Mantuą zgromadzić się zaczęły; o zerwanym jednak broni zawieszeniu we Włoszech nie ma rapportu. — Kuryerów Hrabiego de Cobenzl nie wiadomo dla czego przytrzymują Francuzi w Strasburgu pod rozmaitym pozorem. — Dwór nasz pilną zwrócił uwagę na domowe zamieszanie w Turczyźnie. Buntownik Passwan Oglou poraża iedne po drugich dywizye woysk Sultanskich; niedawno Basza Pechia mający ludu 4 tysiące niedaleko Widdynu zbitym został; niektórzy obwiniają go o porozumienie się z rekoszanami; słychać że Passwan Oglou grozi wtargnięciem na Wołoszczyznę; Kupcy Grecy w Austrii mieszkający, którzy wiele towarów złożyli w Bukarescie; lękali się tego zdarzenia.

Zadnego krain Francuzi w czasie rewolucyjnych wojen tak ostro nie traktowali jak dziś Toskanią. Nieszczęśliwi miasta Arezzo obywatele zgineili prawie wszyscy; w pięć ich wycioł nieu-bliżany żołnierz; domy dziś opustoszałe, bezludne okolice ukazują obraz okropny zpuszczenia i ruiny; w żadnym mieście pod czas wojny terazniejszej nie zdarzyło się nic podobnego; szczerem ten można przyrównać do dnia onego, w którym Championnet zbroyną ręką wtargnął do Neapolu. — Biega pogłoska, iż Ociec S. prosił Cesarza Jmci o wolne zochronienie w Państwach Austriackich. — W Tyrolu obywatele wszyscy pod bronią, wiedząc że głównym nieprzyjacielem zamiarem w przypadku rozpoczęcia kroków wojennych, będzie najeżdżenie Prowincyi. — W Triescie założono wielki szpital obozowy dla armii Włoskiej, do którego już wprowadziliśmy kilkaset wózków chorem i ranionym żołnierzami ładowanych z Werony. — Powieść jakoby Generał Zach miał być do odpowiedzi przed sądem pociągany za swoje sprawienie się na pamiętnej pod Marengo batalii, zmyśloną była; przegraliśmy prawdę; lecz wódz pomieniony powinien swoią z honorem dopełnić — Zamiana iędców nad Menem zbliża się do końca; Generał Mack dotąd uwalniony nie jest; nieprzyjaciół zawsze na tego rycerza za wojennego bratka, ponieważ bez zainjany i pozwolenia Francją opuścił.

z Londynu 14 Listopada.

Pisma nasze dokładną dziś dały wiadomość o wzroście długu narodowego Wielkiej Brytanii; r. 1700 nie wynosił nad 16 millionów £S; r. 1715 55 millionów; r. 1748 78 millionów; r. 1763 146 millionów; r. 1783 239 millionów; r. 1800 510 millionów. — Między ciekawościami które z Neapolu przywiozł Posel nasz Hamilton, znajdują się 6 kolumn marmurowych, które do Kościoła Jerozolimskiego należeć miały. — Ciekawy jest rapport Oficera, którego Wielki Wezyr i Sidney Smith posyłałi do Egiptu, chcąc odrościć zerwaną z Generałem Menou negocyacyę. Wyjechał z Jaffy na Wielbladzie; drogę do Gazy widział usłaną kołmi i bydłem które Turcy w ucieczce pozabiali. Na pustyni leżą nie pogrzebione trupów ludzkich tysiące; pastwa zwierzętom drapieżnym gotowa. Był w obozie Arabskim, ludzi znalazł 2 tysiące; należą do liczego pokolenia, które na 30 tysięcy mężów; przyieli bardzo grzecznie gościa. Ztamtąd podróż do El Arich. Dawny Agalanczarski dał wszystko czego potrzeba chcącemu przejeżdżać wielką pustynię Egipt od Syryi dzielącą. Tu Porucznik Wrigt odebrał pasport od Generała Menou; był w Cairze, i powrócił spokojnie; Menou jak słychać nie chce odtąd mieć żadney komunikacyi z nieprzyjaciół swoimi.

W Constantinopolu powszechnie rozumieją, że bez krwi rozlania trudno pozyskać Egipt; Francuzów tam nie licza Turcy nad 10 tysięcy. Sidney z Kapitanem Baszą żyje w przyjaźni najszybszej. Ottomańskie okręta dość już dobrze żeglują; burze i nawałności najsrozsze mało im szkodziły. Francuzi miasto Alexandryą przemienili w obronną twierdzę. Wielki Wezyr kilkomiesięcznego czasu potrzebuje, na przygotowanie się do wyprawy; Ottomańskich woysk liczbę i niekarność opisywać próżno. Kapitan Basza pilnie morza i floty, nie wdając się bynajmniej do czynności lądowych. Zdziwili się Ottomanie widząc, że Generał Koehler małżonkę swoią do ich obozu zprowadził. Okręta przez Francuzów Turkom zabrane dotąd stoją w Alexandryjskim porcie, i dawną flagę zachowały; ieden z nich uzbroił Menou armatami wziętymi z Angielskiej fregaty, która na brzegach Egipskich utonęła. Albanczykowie jeszcze do obozu pod Jaffą nie przybyli; ciągną powoli odwiedzając wyspy Archipelagu Greckiego; na ich niekarność narzekają obywatele, podobnym sposobem, jak na przechodzących Azyatyckiej rzady mieszkańcy Prowincyi lądowych.

Już pođano Parlamentowym Izbow papiery żęiągające się do zerwania z Francją negocyacyi; z tych się wywiązanie że Buonaparte chciał z nami podpisać zawieszenie broni; warunki onego bydy miały: 1. Zaprzestanie kroków nieprzyjaznych do czasu niezantierzonego. 2. Wolna żegluga z obu stron wojennym i kupieckim okrętom. 3. Statki po zawartym armistycium wzięte powrócić właścicielom. 4. Wolne Francuzom i obojętnym narodom wejście do Malty, Alexandryi, Belleisle, dla opatrzenia żywnością, jak w Niemczech Francuzi Austriakom pozwalali opatrzyć Ulm, Ingolsadt przed ich poddaniem. 5. Floty zatytułujące Brest, Cadix, Toulon, Flessingue, do domu powrócą, albo przynajmniej oddalą się od brzegów. 6. Angielscy Oficerowie jak najszybciej posadzą do kommanderujących Angielskimi eskadrami na morzu szrodziemnym, z rozkazem oddalenia się od Malty, Alexandryi, &c. co ażeby prędzey do skutku przyszło; wolno im jest przez Francją przejechać. 7. Król Jmci Katolicki, Rpta Batawska do tego armistycium należeć mają. — Takie warunki podawał Konsul Buonaparte; jakie z swojej strony propozycye Francuzom podało nasze Ministerium, później doniesiemy.

W obu Izbach Parlamentowych mowa Królewska do zwykłych sporów przyczynę dała; nikt opozycyi nie słuchał, tak dalece iż ledwie między Parami 5 w Izbie niższej tylko 24. głosy za sobą znalazła, Izba niższa znaczną bardzo nadgrode naznaczyła okrętom, które jakkolwiek żywność do portów Królestwa przyprowadzą. Admirał Lord Nelson prezentował się Królowi Jmci w orderze Maltańskim; z kitką brylantową od Wielkiego Sultana, medalionami od Króla i Królowey Jmci Dwóch Sycylii, szpadą od naszej stolicy ofiarowaną; z znanionami Xiążęciu de Bronti przyzwoitemi; słychać że ma pod Lordem S. Vincent służyć. — Pełne są pisma publiczne szczegółów żęiągających się do ostatniej burzy; rozciągnęła się nawet do Gibraltaru, gdzie flotta Lorda Keith wiele ucierpiała; nie mamy dotąd żadney wiadomości o chorobach na niej zaraźliwych; o tym nikt prawie nie wątpi, że woyska lądowe w Portugalii zimować będą. — Biega pogłoska potrzebująca potwierdzenia, że w następującym roku P. Pitt żadnego długu na potrzeby publiczną zaciągać nie chce. — Generał Abercromby niektóre regimenta z pod Gibraltaru odsyła do Minorki; wyprawa przeciwko miastu Cadix podobno do czasu zaniechaną zostanie.

z Paryża 22. Listopada.

W arsénale miasta Nantes obywatele prywatni własnym nakładem zbudowali teraz dwa okręta od 50. armat; liczba statków korsarskich jest dość znaczna, których część dostaje się w moc nieprzyjacielowi; druga szczęśliwsza porty Rptey zdobyć codziennie napelnia. — W porcie Brestenskim wskrzeszona bydy ma Akademia morska przez re-

wolucją zgafzona. — Dzień 18. miesiąca brumaire doroczny rewolucyi ostatniej, zgromadzeni obywatele po domach prywatnych, Senatorowie, Prawodawcy, Konsyliarze, Ministrowie, Generalowie wesoło obchodzili; na jednym miejscu widziano, Sieyesa, Murata, Talleyrand, Volney, Duroc, Bruix, Roederer. etc. Pierwszy pil zdrowie Depütowanych z Departamentow, i w wszystkich którzy równie z niemi do rządu są przywiązani. — Georges z Anglii przybył do Departamentu Morbihan, cokolwiek pieniędzy rozdał między Szuahanów; nie słyszemy jeszcze o wewnętrznych rozruchach na zachodzie, trudno dziś będzie burzycielom zamieszać tu spokojność domową; milicje, gendarmerie, dobrane są urządzone, za co wojenne Ministerium wdzięczność oświadczyło Generalowi Virion. — Mieliśmy tu burzę nad inne straszliwą; czekamy smutnych raportów z Brestu i innych portów.

Rzecz jest nie wątpliwa że do Włoskiej i Niemieckiej armii posłane są rozkazy, rozpoczęcia nieprzyjacielskich kroków; nie wiemy jak to zgodzić z Kongresem w Lunewillu; dokąd Hrabia Cobenzl i Józef Buonaparte już przybył. — Agent Oyca S. Arcy Biskup Coryntski Spina tu przyjechał. — Przed kilku dniami wyzła u nas Księga: porównanie Cezara, Cromwella, Monka, i Konsula Buonaparte. Autor zwięźle i dokładnie wyraziwszy, w czym nasz rządca podobny jest do pomienionych mężów, gdzie między niemi różnica zachodzi, naostatek radzi Konsulowi, ażeby zabezpieczając na potomne czasy, spokojność narodową, pomyśleć chciał o władzy dziedzicznej dla imienia swego.

Pierwszy Konsul zamysła do skutku przyprowadzić dawno ułożony projekt, wysłania zaufanych i cnotliwych przyjaciół do wszystkich Departamentow, których obowiązkiem będzie uważać obywateli, cnotę, zdatność postanowionych urzędników; za odebraniem raportu Buonaparte ma tych odmienić których intryga i pospiech w rewolucyach niemierny, nie zaś talenta na stopniu postawiły; głośno oświadczać, że oprócz ludzi sprawiedliwych, swiatliwych, cnoty nie skalanej, dobrego imienia, innych używać nie będzie do publicznej posługi. Wiadomość w pismach Angielskich umieszczona o zchwytaniu Wiktora Hughes, zapewne omyłką była; ten mąż rządzi osadą Cayenne w Gwinnie, która jego staraniem kwitnie; długi dawniejsze opłacił, magazyny napełnił, mieszkańców z bogactw, naybardziej za pomocą korsarskich statków, które moc niezmierną okrętów Angielskich i Portugalskich do portu zprowadziły. — Zgromadzenie prawodawcze zakończywszy wakacje za dni kilka obrady zwyczajne zaczyna. — General Berthier powrócił; Lucian Buonaparte bez wątpienia wyjechał do Madrytu dla zakończenia negocyacji bardzo ważnych; którym wojenny Minister dał początek.

Margtabia Lucchesini w grzecznych wyrazach Adiutantowi Duroc przypomniał przeszłoletnią lego negocyacją u Króla Jmci Pruskiego; w tym młodzieńcu powszechność napatruje rozum i talenta prawdziwie niepospolite. — Podróż Ludwika Buonaparte nie ma za cel interessow politycznych; ponieważ brat Konsula do armii RPtey wpisanym został, wypadało koniecznie ażeby się uczył rzemiosła wojennego na tych polach, gdzie Wielki Fryderyk doskonałości swojej zostawił ślady nie zatarte wiekami. — Z Anglii zerwane są dawno negocyacje; tym bardziej więc trzeba się dziwić, że w naszej stolicy powszechnie dziś mówią o wysłanych do Londynu paspörtach, i spodziewanym ztamtąd przybyciu na kongres Posła Angielskiego. — General Jourdan wcześniej i szczerze zapobiegł rozruchom, które tak zwani Patryoci w Turyńskim mieście wszcząć mieli. Dowódzca ich Ranza poszedł do więzienia. W skarbie Piemontskim nieporządek wielki; Urzędnikom cywilnym nie zapłacono od 7 miesięcy; tym którzy dla wojska narodowego dostarczali wielorakie potrzeby, zapłacono dobrami narodowemi, dla niedostatku pieniędzy, dotąd nie kupowano koni potrzebnych dla dragonii i huzarów.

Piękne konie Andaluzyjskie od Króla Jmci Ka-

tolickiego ofiarowane pierwszemu RPtey Konsulowi tu stanęły. — Malarz Neveu przywiozł 72 piękne obrazy do muzeum narodowego w Niemczech zabrane. — Ogłoszono kilka jeszcze raportow urzędowych o wyprawie Toskańskiej; pokazuje się że wszystkich, że miastu Arezzo nie nadgródzooą klęskę zadano. General Dupont stanowiący w Liwornie wydał odezwę do mieszkańców. Zaymniac Toskanią, powiada, pierwszą troskliwość miałem o los miasta waszego; tu port macie handlem kwitnący, na morzu szrodziemnym z naysierwszych ieden. Otworzyliście bramy bez odporu; Francuzkie woyska nie omyliły nadziei; karność zachowaliśmy nayscisleyszą. Nie lekaycie się, nie wiercie żadnym postrachom; majątek wasz i handel będą bezpieczne; dobyliśmy szturmem ostatnią rokaszow ucieczkę; w Arezzo poległ ludzie, co armii Francuzkiej, RPtey Cisalpińskiej wojnę wypowiadać smieli. Toskania dziś uspokojona zupełnie; niech pozna przecie, że wyprawa do niej nasza sprawiedliwą i potrzebną była. Jeżeli człowiek zachwał odważy się wzruszać spokójność domową; zginać musi. . .

Tenże Dupont nad portem Liworny zostawił flagę Toskańską; co smutnym omyłkom przyczynę dało. Codziennie w dość znaczney liczbie zawiłają tam okręta narodow nieprzyjacielskich Francyi, nie wiedząc, że już w mieście Austriakow nie ma. — Nie mamy dokładnych wiadomości o przywilej w Lunewille Kongreksie, podobno nie przędzey gdzie zaczęty, aż goniec z Wiednia przyniesie ultimatum pierwszego Konsula przez Austriakow podpisane; na tę odpowiedź czeka w mieście pomienionym Cobenzl, bawiac się tym czasem wesoło z Generalem Clarke i Józefem Buonaparte; znaydował się na balu przez pierwszego danym w rocznicę wiadomey rewolucyi; o zerwaniu armistycium w Niemczech i we Włoszech rapporta nie przyizły. — Według rachunku dokładnego armia w Niemczech pod Generalem en chef Moreau ma włośność teraz 150. tysięcy żołnierza; Brane we Włoszech liczy 120. tysięcy Francuzow; przydawizy do tego dywizye: Macdonalda w Szwajcarach, Angereau nad Menem, i rezerwę trzech Generala Murat, wnieść łatwo, że krwi rozlew straszliwy z obu stron będzie; jeśli negocyacje nie przywiodą pokoiu. — Na granicy Hiszpańskiej morny kordon wyciągniono, zapobiegając przeysciu do nas choroby zaraźliwej. — W 4. Departamentach Niemieckich nad Renem zaciągniouy bydz ma regiment od 4. t. ludzi.

z Rzymu 25. Października.

Na tutejszym Konsystorzu Ociec S. wyniósł na dostojność Kardynalską Koscioła Rzymskiego, Ludwika de Bourbon Infanta Hiszpańskiego, Arcy Biskupa Sewilli, co natychmiast ogłoszono ogłenu ludowi strzelaniem z armat w zamku S. Anioła; i powłzechnym dzwonieniem po wszystkich Kosciołach; wieczorem nastąpiła powłzechna illuminacya, palace zagranicznych Ministrow wspaniale oświecone były. — Król Jmci Sardyński z Królową Jmcią d. 20. powrócili do naszej stolicy z Frascati; mieszkają w Pałacu Xiążąt Obolonna; Monarcha wieczorem był u Oyca S. i długą miał rozmowę; na-zastrz Piłs 7. odwiedził Króla Jmci.

z Bononi 28. Października.

Woysko z Francuzow i Cisalpinow złożone spiefznym krokiem postępuje; opanowało już miasto Perugia; z dywizyi jedna osadziła twierdzę S. Leona. Z swojej strony Austriacy d. 23. wyciągneli kordon do Fossombrone od Ankony, nie pozwalając nikomu z Pesaro do Fanó przejechać.

z Auszpurga 8. Listopada.

Od kilku dni Francuzi wiele armat i amunicyi za rzekę Lech do Bawaryi prowadzą; przeciwnie do okolic Wiedeńskich spodziewana jest wkrótce liczna dywizya Węgieńskich insurgentow. Szef sztabu Desfolles donosi obywatelom Rzeskim, że ponieważ kontrybucye dotąd wybierane ledwie

wystarczyły na zapłacenie żołdu armii zaległego, General en chef Moreau chcąc na przyszłość lepszy porządek w administracyą wprowadzić, rozkazuje Prowincyom przez się podbitym co miesiąc składać do kasy obozowej 4. miliony 300. tysięcy liwrow; kontrybucya ma być według słuszności rozdzielona między Szwabow, Bawarow, i Frankonczykow; wyłączając jednak te kraje, które z RPtą w przymierzu trwają zawartym.

z Luneville 8. Listopada.

Hrabia Cobenzl tu przybył dziś bardzo rano; w samo południe za nim pośpieszył Józef Bonaparte; obydwu u Generała Clarke byli na obiedzie; prezentowali się im urzędnicy, obywatele, wojsko z muzyką i najokazalszą paradą. Przejżdżając przez Nancy, podobnym sposobem witani byli.

z Bruzelles 13. Listopada.

Emigranci Belgowie tłumem do Ojczyzny dziś na ich przyjęcie ręką pierwszego Konsula otwartej, powracają, zapisując bez trudności w aktach przed Prefektami obietnicę na wierność i zyczliwość RPtey. Chodzi po rękę książeczka przypisana Rządowi Francuzkiemu, przez Generała Dumourier podpisaną. Stara się Wódz pokazać, że powstając w Kwietniu r. 1793. przeciw Jakobinom, zamyslał taką zrobić rewolucyą, jaką uskutecznił przed rokiem Bonaparte, odmianę na on czas powłócznie od narodu żadaną, niszczącą rząd niesprawiedliwy i okrutny; lecz umysły Francuzow nie były do tej nowości przygotowane. Twierdzi Dumourier, że do tego przedsięwzięcia namówiony był przez wielu współziomków, którzy dziś są na stopniu wysokim; oświadcza nakoniec, że ich rady i prośby chowa dotąd własną ich ręką pisane; te zabrawszy, śmiało powróci do Ojczyzny, i swój postępek usprawiedliwi.

z Semlina 8 Listopada.

Belgradzki Bafza przeiósł niedawno znaczną bardzo sumę w złocie; posyłał ją niektórzy kupcy dla Pałswana Oglou; tym sposobem wyzła na jaw tajemnica, kto buntownikowi pomagał liczne wojsko utrzymywać i regularnie opłacać. Jencom pozwala do domow powracać, albo też służbę w Widdynie przyjmować; co uczyniło niedawno 500. żołnierzy zabranych w bitwie od garnizonu Belgradzkiego. Obywatelow tego miasta i kupcow Austriackich ostrzegł niedawno, ażeby towary swoje unosili na miejsca bezpieczne, nie chcąc ręczyć za żołnierza przy najsłabszej nawet karności. Janczarowie z Constantinopola wysłani na wzmocnienie Bafzy Belgradzkiego, przybywszy do Philippopoli rozefzli się do domow, jak tylko im powiedziano, że walczyć mają z Pałswanem, który się mieni obrońcą Janczarskich przywileciow.

z Genui 1 Listopada.

Stanu Konsyliarz, Poseł Francuzki Dejean General dziś odebrał list z Paryża od Ministra Talleyrand Perigord; ten oświadcza imieniem Konsula pierwszego, że rząd Liguryjski użyć powinien do przywrócenia domowej spokojności wszelkich środków, jakie są w mocy onego; Francuzi ten postępek nie tylko pochwalą, ale też pomocy nie ubliżą. Jakoż zdaje się być konieczne potrzebna; wojska krajowe nie wystarczają do uskromienia tak zwanych Patryotow; w stołecznym mieście i na Prowincyach wielu spokojnych obywatelow zamordowano, z majątku wyzuto; w Sawonie rozruch wielki zrobiono na teatrze; w Maurizio i Alasio Sędzia i drugi urzędnik nie chcący darować wolnością zbóycow zamkniętych w więzieniu życie utracili.

z Mediolanu 2 Listopada.

Wojska Francuzkie pod Generałem Dupont coraz głębiej wkraczą do Państwa Kościelnego; druga jak słyhać kolumna idzie na Orvietto i Vi-

terbo, mając Neapolitańczykow przymusić do ustąpienia z Rzymskich okolic; to zaś potrzebuje potwierdzenia, że Dupont zamysla na czele 20 tysięcy żołnierza wtargnąć do Państw Króla Imię Dwóch Sycylii; niemniej druga wieść jest wątpliwa o przyłączeniu do Cisalpinow części kraju Rzymskiego pod nazwaniem Departamentu: Monte feltro. Bonaparte odpisując na notę Posła naszego Marescalchi wyraził między innemi: Bądź pewny że RPtą Cisalpińska powróci do stanu dawnego, mianowicie waleczni Bonończykowie muszą niepodległemi zostać dystyngwowali się bardziey nad innych, przez co na szacunek zasłużyli. . .

Pod Numerem 1251. na Końskim targu znajduje się Ogród warzywny i fruktowy do przedania, z browarami, wielkim Szpichrzem do sypiania zboża, i składem różnych rekwizytow. Tudzież z inspektami altaną i inną Budową. — Ktoby sobie życzył nabyć, niech się do Kamienicy na ulicy Niemieckiej pod Nrem 383. sytuowanej, odbierze wiadomość zupełną o cenie onego.

Wyszły z pod prasy ostatnie dwa tomy Fizyki Brifsona. — Ichmę Prenumeratorowie dla odebrania tego dzieła zechcą się udawać do tłómacza w Kamienicy Delwertowskiej pod N. 138., przysyłając bilety, a którzy nie opłacili, obwieszczoną doniesieniem opłatę.

Tomasz Chojnicki z Pttu Lidzkiego zostający niegdys w służbie woyskowej Polskiej, gdy się w 1794. od familii oddalił i dotąd gdzie się znajduje żadney o sobie wiadomości nie dał; uprasza się więc każdego, ktoby wiedział o jego życiu lub śmierci, ażeby raczył donieść do Kantoru Redakcyi Kuryera Litt: w Wilnie.

Pod Nrem 373. we dworku dawniey Dowgały a teraz Jaczynica, blisko zielonego mostu. — Znajduje się do przedania woz porządny, zielonomalowany, okryty skurą i dobrze okuty; życzący go nabyć, u gospodarza dowie się o cenie.

W Drukarni XX- Piarow wyfzedł Prospekt wykładu po Polsku Dzieła Plutarcha sławnych ludzi i onych porównania

- N. 160. Kurowski Bonawentura zł: 845 gr: 19 od
cier: zł: 535 zł: 16.
N. 216 do 220. Kufzell Kanonik zł: 3,905 gr: 25
od cier: zł: 2,712. zł: 7 gr: 15.
N. 388. Kulesza Wawrzyniec zł: 122 gr: 14 od
cier: zł: 85. zł: 1.
N. 416. Za Kłofsowskiego Stanisława Gautier zł:
1,408 gr: 9 od cier: zł: 978.
N. 570. Klug Jan zł: 96 gr: 7. od cier: zł: 66
zł: 15. gr: 2.
N. 81 36 i 99. Kufel Jerzy Jakób zł: 7,954 gr:
12 od cier: zł: 5,523 zł: 16 gr: 23.
N. 47. Kraker Jan Bogumił zł: 1,324 gr: 11 od
cier: zł: 919 zł: 15 gr: 15.
N. 48. Kraufe i Gife zł: 370 gr: 24 od cier: zł:
188 zł: 1 gr: 7.
N. 55. Kabrit Karol Henryk zł: 480 gr: 11 od
cier: zł: 333 zł: 10 gr: 22½.